

Wytyczne dotyczące weryfikacji formalnej i przyjęcia wniosku o wydanie świadectwa Upoważnionego Przedsiębiorcy - AEO (Wytyczne AEO)

I. WSTĘP

1. Podstawa prawna

Rozporządzeniem (WE) Nr 648/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 kwietnia 2005r. zmieniającym rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. Urz. UE L117 z 4.05.2005, s. 13) (WKC) wprowadzona została do porządku prawnego Unii Europejskiej instytucja Upoważnionego Przedsiębiorcy (AEO)¹⁾.

Zgodnie z art. 5a ust. 1 WKC jeżeli zajdzie taka potrzeba, organy celne po zasięgnięciu opinii innych właściwych organów, przyznają, z uwzględnieniem kryteriów przewidzianych w ust. 2, przedsiębiorcy mającemu siedzibę na obszarze celnym Wspólnoty²⁾ status upoważnionego przedsiębiorcy. Stosownie do art. 5a ust. 1 akapit 2 i 3 WKC upoważniony przedsiębiorca korzysta z ułatwień odnoszących się do kontroli celnej dotyczącej bezpieczeństwa i ochrony i/lub z uproszczeń przewidzianych w ramach przepisów celnych. Z zastrzeżeniem zasad i warunków określonych w ust. 2, status upoważnionego przedsiębiorcy jest uznawany przez organy celne wszystkich Państw Członkowskich bez uszczerbku dla kontroli celnej. Biorąc za podstawę uznanie statusu upoważnionego przedsiębiorcy oraz, o ile spełniono wymogi związane z konkretnym rodzajem uproszczenia przewidzianego w ustawodawstwie celnym Wspólnoty, organy celne upoważniają przedsiębiorcę do korzystania z tego uproszczenia.

Szczegóły dotyczące kryteriów i procedury przyznawania statusu upoważnionego przedsiębiorcy określone zostały w przepisach art. 14a – 14x rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania WKC (Dz. Urz. WE L 253 z 11.10.1993, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 2, t. 6, str. 3) (Rozporządzenie Wykonawcze), zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1875/2006 z dnia 18 grudnia 2006r. (Dz. Urz. WE L 360 z 19.12.2006 str. 64) i rozporządzeniem Komisji (UE) nr 197/2010 z dnia 9 marca 2010r. (Dz. Urz. UE L 60 z 10.03.2010 s. 9).

Dowodem uzyskania statusu jest wydane przez organ celny Świadectwo Upoważnionego Przedsiębiorcy (Świadectwo AEO). Przepisy Rozporządzenia Wykonawczego w art. 14a ust. 1 przewidują trzy rodzaje Świadectw AEO:

- Świadectwo AEOC – Uproszczenia Celne,
- Świadectwo AEOS – Bezpieczeństwo i Ochrona
- Świadectwo AEOF – Uproszczenia Celne/Bezpieczeństwo i Ochrona.

¹⁾ Wspólnotowy Kodeks Celny posługuje się tłumaczeniem „upoważniony podmiot gospodarczy”, natomiast w Rozporządzeniu Wykonawczym zwrot „authorised economic operator” został przetłumaczony jako „upoważniony przedsiębiorca”; w „Wytycznych” zastosowane zostało pojęcie „upoważniony przedsiębiorca”.

²⁾ Przepisy Rozporządzenia Wykonawczego określają przypadki, w jakich warunek posiadania siedziby we Wspólnocie nie jest wymagany.

Świadectwo AEO – Uproszczenia Celne wydawane jest przedsiębiorcom spełniającym kryteria, o których mowa w art. 14h - 14j, pozostałe dwa rodzaje świadectw wydawane są przedsiębiorcy, który spełnia warunki określone w art. 14h - 14k.

2. Kto może ubiegać się o status AEO

O status AEO może ubiegać się przedsiębiorca, o którym mowa w art. 1 ust. 12 Rozporządzenia Wykonawczego, tj. osoba, która w ramach prowadzonej działalności gospodarczej jest włączona w czynności określone przepisami prawa celnego.

Podkreślić należy, iż definicja przedsiębiorcy nie ogranicza pojęcia „włączenie w czynności określone przepisami prawa celnego” jedynie do bezpośredniego włączenia. O status AEO może ubiegać się na przykład producent wytwarzający towary przeznaczone do wywozu, nawet jeżeli formalności wywozowe są realizowane przez inną osobę.

Ponadto należy zwrócić uwagę, iż pojęcie AEO bezpieczeństwo i ochrona jest ściśle związane z zarządzaniem łańcuchem dostaw. Przedsiębiorcy, którzy zajmują się towarami podlegającymi dozorowi celnemu lub danymi związanymi z tymi towarami mogą składać wnioski o świadectwo AEO bezpieczeństwo i ochrona. Pojęcie przedsiębiorcy na potrzeby AEO należy interpretować szeroko, mając na uwadze kontekst bezpiecznego łańcucha dostaw.

Powyższa interpretacja wskazuje, iż wniosek mogą złożyć nie tylko przedsiębiorcy mający fizyczny kontakt z towarem podlegającym dozorowi celnemu, ale również Ci, którzy zajmują się jedynie danymi związanymi z tymi towarami, np. agenci świadczący usługę opracowania danych celnych (przygotowanie zgłoszenia, taryfikacja, określenie wartości celnej towaru), którzy nie składają zgłoszeń celnych i bezpośrednio nie wykonują czynności podlegających obowiązkowi celnemu, zlecają te czynności innemu oddziałowi firmy, lub wykonują je na rzecz klienta zewnętrznego. Przy czym działanie to nie ogranicza się jedynie do doradztwa, ale podejmowane są również działania dotyczące danych celnych tj. przygotowanie odpowiedniej dokumentacji, np. zgłoszenia celnego.

Podkreślić należy, iż wobec dużego zróżnicowania rodzajów działalności gospodarczej oraz wielu konfiguracji łańcucha dostaw istnieje możliwość wystąpienia sytuacji aplikowania o status AEO przedsiębiorcy nie zaangażowanego bezpośrednio w kontakt z towarem lub przedstawianie dokumentacji celnej organom celnym. Ponadto przy coraz powszechniejszej elektronicznej obsłudze przepływu towarów będą coraz częściej występowały sytuacje, w których nie będziemy mieli do czynienia z fizyczną obsługą przesyłki podlegającej dozorowi celnemu, lecz jedynie z danymi jej dotyczącymi. Wobec powyższego do każdej sprawy organ celny winien podejść indywidualnie. Każdego przedsiębiorcę i jego działalność należy umiejscowić w łańcuchu dostaw i określić jego znaczenie dla bezpieczeństwa towarów i danych z nim związanych. Wszelkie wątpliwości należy rozstrzygać w toku audytu, a wobec coraz bardziej skomplikowanych modeli biznesowych dla ich zrozumienia niezbędna jest bezpośrednia wizyta u przedsiębiorcy.

3. Wniosek

Osoba, chcąc ubiegać się o status upoważnionego przedsiębiorcy (AEO), przed złożeniem wniosku, powinna uzyskać numer EORI, zgodnie z obowiązkiem wynikającym z art. 4 I ust. 1 i 3 lit. e) Rozporządzenia Wykonawczego. Numer ten powinien zostać wpisany w polu nr 9 wniosku o wydanie świadectwa AEO.

Status upoważnionego przedsiębiorcy udzielany jest na wniosek. Wzór wniosku określony został w załączniku 1C do Rozporządzenia Wykonawczego. Wraz z wnioskiem należy złożyć dokumenty:

- a) potwierdzające prowadzenie przez wnioskodawcę działalności gospodarczej (wyciąg z Krajowego Rejestru Sądowego lub ewidencji działalności gospodarczej);

- b) potwierdzające spełnienie przez niego wymogów formalnych, o których mowa w rozdziale III przedmiotowych Wytycznych, tj:
- zaświadczenie o niekaralności wnioskodawcy (w przypadku, gdy wnioskodawca jest osobą prawną lub stowarzyszeniem osób nie posiadającym osobowości prawnej sprawdzeniu podlegają osoby kierujące przedsiębiorstwem, możliwe jest również zażądanie informacji z polskiego Krajowego Rejestru Karnego o podmiotach zbiorowych),
 - wykaz stałych przedstawicieli prawnych do spraw celnych, z których usług korzysta przedsiębiorca w momencie składania wniosku oraz oświadczenie o ich niekaralności sporządzone przez wnioskodawcę,
 - oświadczenie wnioskodawcy, że w stosunku do niego nie jest prowadzone postępowanie egzekucyjne lub upadłościowe.
- Oświadczenia składane przez wnioskodawcę w toku postępowania o wydanie świadectwa upoważniony przedsiębiorca AEO winno być poprzedzone klauzulą następującej treści:
- „Świadomy(a) odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia, wynikającej z art. 233 Kodeksu karnego, oświadczam, że ...”;

c) Kwestionariusz postępowania audytowego.

Kwestionariusz w części „Informacje ogólne o przedsiębiorstwie” podsekcja 1.00 zawiera m. in. informacje określone w załączniku 1C do Rozporządzenia Wykonawczego - Wyjaśnienia pkt 19. Wypełnienie podsekcji 1.00 pytań nr 1-8, 12 i 13 Kwestionariusza stanowi alternatywę do obowiązku dołączenia do wniosku załączników wymienionych w pkt 19 Wyjaśnień do załącznika 1C do Rozporządzenia Wykonawczego. Dostarczenie organowi celnemu informacji określonych w podsekcji 1.00 pytań nr 1-8, 12 i 13 w formie wypełnionej tabeli lub załączników jest obowiązkowe!!! Brak tych załączników lub informacji, które powinny zawierać skutkuje nieprzyjęciem wniosku przez organ celny.

Dodatkowo należy załączyć oświadczenie woli o wyrażeniu zgody lub braku zgody na umieszczenie danych ze świadectwa AEO w wykazie upoważnionych przedsiębiorców, o którym mowa w art. 14x ust. 4 Rozporządzenia Wykonawczego (formularz stanowi załącznik nr 1 do niniejszych Wytycznych”.

Kwestionariusz postępowania audytowego nie jest analizowany pod względem merytorycznym na etapie formalnego przyjęcia wniosku. Weryfikacji podlega jedynie kompletność informacji dostarczonych przez wnioskodawcę.

Z dokumentów potwierdzających prowadzenie działalności gospodarczej będą wynikać podstawowe informacje dotyczące organizacji przedsiębiorstwa:

- data i miejsce rejestracji przedsiębiorstwa,
- forma prawna przedsiębiorcy,
- kwestie własności, udziałów w przedsiębiorstwie,
- rodzaj prowadzonej działalności,
- dane osób zarządzających przedsiębiorstwem,
- informacja o filiach, oddziałach.

Organ celny weryfikuje wniosek pod względem spełniania wymogów formalnych, o których mowa w art. 14f Rozporządzenia Wykonawczego. W przypadku stwierdzenia braków formalnych organ celny informuje wnioskodawcę o konieczności uzupełnienia wniosku pod sankcją odmowy jego przyjęcia. Powyższa sankcja nie dotyczy złożenia Kwestionariusza

postępowania audytowego, z wyłączeniem sekcji 1.00, chyba, że wnioskodawca załączył wymagane informacje w formie załączników. Niemniej jednak zaleca się wypełnienie Kwestionariusza i złożenie go wraz z wnioskiem o wydanie świadectwa AEO. Otrzymanie przez organ celny kompleksowo wypełnionego Kwestionariusza na wczesnym etapie postępowania w znaczny sposób ułatwia i upraszcza proces sprawdzania spełniania przez wnioskodawcę warunków i kryteriów do uzyskania statusu AEO oraz przyspiesza procedurę wydania świadectwa AEO. Po przyjęciu wniosku rozpoczyna się kolejny etap postępowania – audyt. Na tym etapie organ celny sprawdza, czy wnioskodawca spełnia warunki i kryteria do uzyskania statusu AEO, o których mowa w art. 5a Wspólnotowego Kodeksu Celnego uszczegółowionych w przepisach art. 14h – 14k Rozporządzenia Wykonawczego.

Dokumenty powinny być złożone w oryginale lub uwierzytelnionej kopii i zawierać dane aktualne w dniu złożenia wniosku o wydanie świadectwa AEO. Dokumentów nie dołącza się do wniosku o wydanie świadectwa AEO, jeżeli zostały one złożone w innej sprawie dyrektorowi izby celnej, do której składany jest wniosek, a dane w nich zawarte są nadal aktualne. W takim przypadku należy podać numer sprawy, przy której złożono dokumenty.

II. Art. 14d Właściwość miejscowa organów celnych

W art. 14 d Rozporządzenia Wykonawczego określone zostały zasady dotyczące właściwości miejscowej Państwa Członkowskiego, do którego należy złożyć wniosek o wydanie świadectwa AEO.

Przepis art. 14 f pkt a Rozporządzenia Wykonawczego stanowi o obowiązku organów celnych sprawdzenia czy wniosek skierowany został zgodnie z właściwością określoną w art. 14d. W związku z tym przedsiębiorca zobowiązany jest dołączyć do wniosku dokumenty potwierdzające prowadzenie przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej (wyciąg z Krajowego Rejestru Sądowego lub ewidencji działalności gospodarczej), wskazać we wniosku gdzie jest prowadzona lub dostępna główna księgowość odnosząca się do czynności celnych, tj. w którym miejscu prowadzone lub dostępne są księgi rachunkowe, jak również określić gdzie prowadzona jest działalność objęta świadectwem AEO oraz gdzie prowadzone są główne działania w zakresie zarządzania logistycznego.

Przepis art. 14d Rozporządzenia Wykonawczego mówi o „głównej księgowości odnoszącej się do danych czynności celnych”, zaznaczyć należy, iż zasadą jest prowadzenie jednej kompleksowej księgowości, bez wyodrębnienia kwestii celnych. Zgodnie z przepisem art. 14 d ust. 1 Rozporządzenia Wykonawczego główna księgowość wnioskodawcy obejmuje ewidencję i dokumentację umożliwiającą organowi celnemu sprawdzenie i monitorowanie warunków i kryteriów koniecznych do uzyskania świadectwa AEO.

W większości przypadków główna księgowość prowadzona jest w siedzibie wnioskodawcy. W przypadku, gdy księgi rachunkowe są prowadzone poza siedzibą jednostki lub miejscem sprawowania zarządu, kierownik jednostki jest obowiązany zapewnić dostępność ksiąg rachunkowych wraz z dowodami księgowymi uprawnionym organom zewnętrznej kontroli lub nadzoru w siedzibie jednostki lub w miejscu sprawowania zarządu albo w innym miejscu za zgodą organu kontroli lub nadzoru, zgodnie z art. 11a ustawy z dnia 29 września 1994r. o rachunkowości (Dz. U. z 2009r. Nr 152 poz. 1223 ze zm.).

Zarządzanie logistyczne, o którym mowa w art. 14d należy rozumieć jako zarządzanie organizacją przedsiębiorstwa. Za zarządzanie, w tym logistyczne, odpowiedzialny jest zarząd firmy, który może część uprawnień scedować na wyznaczoną osobę.

Założeniem jest, że wniosek powinien zostać złożony w państwie członkowskim, które ma największy dostęp do informacji i najlepsze możliwości sprawdzenia warunków i kryteriów jakie winien spełniać AEO. Dlatego też przepisy wprowadzają gradację przesłanek wskazujących państwo członkowskie w którym należy złożyć wniosek. I tak, zgodnie z art. 14d ust. 1 lit. a) i b) Rozporządzenia Wykonawczego wniosek powinien być złożony w państwie, w którym:

- prowadzona jest główna księgowość odnosząca się do czynności celnych oraz gdzie prowadzona jest część działań objętych świadectwem AEO, lub
- główna księgowość odnosząca się do czynności celnych jest dostępna, gdzie prowadzone jest część działań objętych świadectwem AEO oraz gdzie prowadzone są główne działania w zakresie zarządzania logistycznego.

Państwo określone na podstawie jednego z powyższych kryteriów ma możliwość najpełniejszego dostępu do danych mających znaczenie w procedurze przyznawania statusu AEO. W przypadku jednak, gdy na podstawie powyższych przesłanek nie można określić właściwego państwa wniosek składany jest, zgodnie z art. 14d ust. 2 lit. a) i b) Rozporządzenia Wykonawczego do państwa członkowskiego, w którym:

- prowadzona jest główna księgowość odnosząca się do czynności celnych, lub
- główna księgowość odnosząca się do czynności celnych jest dostępna i gdzie prowadzone są główne działania w zakresie zarządzania logistycznego.

Przykład nr 1:

W Polsce firma prowadzi główną księgowość odnoszącą się do czynności celnych i część działań objętych świadectwem AEO np. skład celny. Towary ze składu celnego w procedurze tranzytu przewożone są do siedziby w Holandii i tam dopuszczane do obrotu. W Holandii prowadzone są główne działania w zakresie zarządzania logistycznego, a organy celne mają dostęp do księgowości prowadzonej w Polsce.

Wniosek składa się do Polski, gdyż w takim przypadku, gdy spełnione są przesłanki zarówno z lit. a) jak i b) art. 14d ust. 1 Rozporządzenia Wykonawczego priorytet ma spełnienie przesłanek, o których mowa w literze a) przedmiotowego artykułu.

Przykład nr 2:

W Czechach prowadzona jest główna księgowość odnosząca się do czynności celnych, na Słowacji znajdują się magazyny. Główne działania w zakresie zarządzania logistycznego prowadzone są w Niemczech, tam też jest też dostęp do głównej księgowości i wnioskodawca korzysta z procedur uproszczonych.

Wniosek składany jest w Niemczech, gdyż tam spełniony jest najpełniejszy zakres przesłanek określonych w art. 14 ust. 1 Rozporządzenia Wykonawczego.

Przykład 3:

Firma prowadzi główną księgowość odnoszącą się do czynności celnych we Francji, do której dostęp ma również administracja celna Belgii, a w Holandii dokonuje odpraw celnych, tam też prowadzi główne działania w zakresie zarządzania logistycznego.

Wniosek należy złożyć we Francji, zgodnie z art. 14 d ust. 2 lit. a) Rozporządzenia Wykonawczego.

Przykład 4:

Firma mająca siedzibę w Austrii, gdzie prowadzone są główne działania w zakresie zarządzania logistycznego i ma miejsce część odpraw celnych towarów, zleciła prowadzenie księgowości firmie mającej siedzibę w Indiach, zapewniając sobie jedynie elektroniczny dostęp do księgowości. Firma dodatkowo odprawia towary w Holandii i Polsce.

Wniosek należy złożyć Austrii, zgodnie z art. 14d ust. 1 lit. b) Rozporządzenia Wykonawczego.

Precyzyjne określenie miejsca prowadzenia głównej księgowości odnoszącej się do czynności celnych jest szczególnie istotne w przypadku przedsiębiorstw posiadających filie i oddziały umiejscowione w różnych państwach członkowskich. Należy sprecyzować, które z miejsc prowadzenia działalności gospodarczej spełnia przesłanki determinujące określenie właściwości miejscowej państwa członkowskiego.

Zaznaczyć przy tym należy, iż określenie właściwości ściśle związane jest z formą organizacyjną przedsiębiorstwa. W przypadku prowadzenia działalności w kilku państwach członkowskich będziemy mieli z reguły do czynienia z wyodrębnionymi i samodzielnymi strukturami przedsiębiorstwa i jako takie będą one samodzielnie ubiegać się o uzyskanie statusu AEO. Kwestią rozstrzygającą jest zatem, czy każda ze spółek jest odrębną osobą prawną i jest na własnym rozrachunku, czy też jest to jedna osoba prawna, w której księgowość dla wszystkich spółek prowadzona jest przez jedną z nich. W pierwszym przypadku spółki będą ubiegać się o status odrębnie, w drugim przypadku status przyznany jednej spółce obejmie je wszystkie. Jednak w związku z faktem, iż z reguły każda ze spółek jest odrębną osobą prawną i prowadzi własną księgowość, w większości przypadków zastosowanie będzie miało pierwsze rozwiązanie.

Natomiast w przypadku struktur wewnątrz kraju rozmieszczonych we właściwości różnych izb celnych będziemy mieli raczej do czynienia z oddziałami lub filiami zależnymi i w takim przypadku świadectwo wydane firmie obejmie wszystkie jej filie i oddziały. Z tym, że organ właściwy do wydania świadectwa AEO określony zgodnie z regulacjami krajowymi zobowiązany będzie do przeprowadzenia postępowania i zbadania spełniania warunków i kryteriów niezbędnych do uzyskania świadectwa AEO jedynie w przypadku siedziby i miejsc prowadzenia działalności usytuowanych w obrębie jego właściwości miejscowej, w przypadku pozostałych miejsc – wystąpi do dyrektora właściwej izby celnej z wnioskiem o udzielenie pomocy prawnej.

Powyższe kwestie wynikają z dokumentów rejestracyjnych przedsiębiorstwa.

Zaznaczyć w tym miejscu należy, iż właściwość państwa członkowskiego uregulowana została w zależności od miejsca prowadzenia głównej księgowości odnoszącej się do czynności celnych, natomiast właściwość polskich organów celnych - w zależności od siedziby wnioskodawcy

III. Art. 14 f Przesłanki skutkujące nie przyjęciem wniosku

Zgodnie z art. 14f Rozporządzenia Wykonawczego wniosek nie zostaje przyjęty w żadnym z poniższych przypadków:

- a) wniosek jest niezgodny z przepisami art. 14c i 14d;**
- b) wnioskodawca został skazany za poważne przestępstwo karne związane z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą lub jeżeli w momencie składania wniosku prowadzone jest w stosunku do niego postępowanie upadłościowe;**
- c) wnioskodawca posiada przedstawiciela prawnego do spraw celnych, który był skazany za poważne przestępstwo karne związane z naruszeniem przepisów celnych oraz z prowadzoną przez niego działalnością w charakterze przedstawiciela prawnego;**

d) wniosek jest złożony w ciągu trzech lat od cofnięcia świadectwa AEO jak określa to art. 14v ust. 4.

Ad. a) Organ celny bada, czy wniosek spełnia wymogi formalne określone w art. 14c, tj. czy został złożony zgodnie ze wzorem i czy zostały do niego dołączone dokumenty, o których mowa w rozdziale I Wytucznych i w pkt Ad. b) i c) niniejszego rozdziału oraz czy jest właściwy do jego rozpatrzenia, zgodnie z art. 14d.

Ad. b i c)

Podkreślić należy, iż pkt b dotyczy przestępstwa związanego z prowadzoną przez wnioskodawcę działalnością gospodarczą. Za poważne przestępstwo karne należy uznać przestępstwo podlegające sankcjom z ustawy Kodeks karny i Kodeks karny skarbowy. Informacja o skazaniu za nie będzie umieszczona w zaświadczeniu z Krajowego Rejestru Karnego.

Spełnienie tych przesłanek potwierdzać będą załączniki złożone wraz z wnioskiem:

- zaświadczenie o niekaralności (w przypadku, gdy wnioskodawca jest osobą prawną lub stowarzyszeniem osób nie posiadającym osobowości prawnej sprawdzeniu podlegają osoby kierujące przedsiębiorstwem, możliwe jest również zażądanie informacji z polskiego Krajowego Rejestru Karnego o podmiotach zbiorowych),
Za osoby kierujące przedsiębiorstwem należy uznać osoby uprawnione do reprezentowania przedsiębiorstwa wskazane w dokumentach rejestracyjnych. Będą to, w przypadku spółek kapitałowych - osoby pełniące funkcje w organach przedsiębiorstwa (członkowie zarządu) i prokurenci, w innych przypadkach – właściciele przedsiębiorstwa.
- wykaz stałych przedstawicieli prawnych do spraw celnych, z których usług korzysta w momencie składania wniosku oraz oświadczenie o ich niekaralności sporządzone przez wnioskodawcę,
Za przedstawicieli prawnych do spraw celnych w rozumieniu tego przepisu, zgodnie z wyjaśnieniami DG TAXUD Komisji Europejskiej, należy uznać osobę, która zazwyczaj reprezentuje przedsiębiorstwo przed sądem; może to być kancelaria prawnicza. Osoba ta nie jest agentem celnym. Oświadczenie o niekaralności nie jest wymagane w stosunku do przedstawicieli wykonujących zawód zaufania publicznego (radców prawnych, adwokatów).
- oświadczenie wnioskodawcy, że w stosunku do niego nie jest prowadzone postępowanie egzekucyjne lub upadłościowe.

W przypadku, gdy z powodu zaistnienia jednej w powyższych przesłanek wniosek nie może być przyjęty organ celny wyda decyzję o odmowie przyjęcia wniosku o wydanie świadectwa AEO.

O przyjęciu wniosku organ celny, zgodnie z art. 14c ust. 2 akapit 2 Rozporządzenia Wykonawczego informuje wnioskodawcę. Po formalnym przyjęciu wniosku wnioskodawca zobowiązany jest przedstawić organowi celnemu dowody potwierdzające spełnianie przez niego wymogów i warunków do uzyskania świadectwa AEO, o których mowa w części IV niniejszego dokumentu.

IV. WARUNKI I KRYTERIA PRYZNAWANIA ŚWIADECTWA AEO

Kryteria i wymogi jakie powinna spełniać osoba ubiegająca się o wydanie świadectwa AEO określone zostały w art. 5a ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12

października 1992r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. Urz. UE L 302 19.10.1992, str. 1, z późn. zm.), i obejmują:

1. odpowiednie przestrzeganie wymogów celnych,
2. odpowiedni system zarządzania ewidencjami handlowymi i, gdzie zachodzi taka potrzeba, ewidencjami transportowymi, który umożliwia właściwą kontrolę celną,
3. udokumentowaną wypłacalność, i
4. gdzie ma zastosowanie, odpowiednie standardy bezpieczeństwa i ochrony.

Przedmiotowe kryteria zostały doprecyzowane w art. 14h-k Rozporządzenia Wykonawczego zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) Nr 1875/2006 z dnia 18 grudnia 2006r.

Zgodnie z art. 14a ust. 2 Rozporządzenia Wykonawczego organy celne uwzględniają w odpowiedni sposób szczególne cechy przedsiębiorców, w szczególności odnoszące się do małych i średnich przedsiębiorstw. Przepisy prawa nakazują zatem badanie spełniania kryteriów i wymogów do uzyskania świadectwa AEO z **uwzględnieniem rozmiaru prowadzonej działalności**, tak by szansę miały zarówno duże firmy, jak i średni i mali przedsiębiorcy, zapewniając jednocześnie bezpieczeństwo w każdym ogniwie łańcucha dostaw.

Określając kategorię przedsiębiorstwa (rozmiar prowadzonej działalności) należy brać pod uwagę wielkość zatrudnienia oraz roczny obrót. Punktem odniesienia może być art. 2 załącznika I rozporządzenia Komisji (WE) nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw (Dz. Urz. UE L 10 z dnia 13 stycznia 2001r. s.33 z późn. zm.) i rekomendacja Komisji z dnia 6 maja 2003r. w sprawie definicji mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (Dz. Urz. L 124/2003 z dnia 20 maja 2003r., s. 36-41), który wskazuje próg zatrudnienia oraz pułapy finansowe jako kryteria określające kategorie przedsiębiorstwa. I tak, zgodnie z wyżej powołanym przepisem:

1. Na kategorię mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) składają się przedsiębiorstwa, które zatrudniają mniej niż 250 pracowników i których roczny obrót nie przekracza 50 milionów EUR a/lub całkowity bilans roczny nie przekracza 43 milionów EUR.

2. W kategorii MŚP przedsiębiorstwo małe definiuje się jako przedsiębiorstwo zatrudniające mniej niż 50 pracowników i którego roczny obrót i/lub całkowity bilans roczny nie przekracza 10 milionów EUR.

3. W kategorii MŚP mikroprzedsiębiorstwo definiuje się jako przedsiębiorstwo zatrudniające mniej niż 10 pracowników i którego roczny obrót i/lub całkowity bilans roczny nie przekracza 2 milionów EUR.

Weryfikacja pewnych kryteriów zależy również od **rodzaju prowadzonej działalności** – np. czy jest to przewoźnik, agent celny, czy też eksporter (np. od prowadzącego skład celny nie będzie się wymagało spełniania kryteriów dotyczących środków transportu).

W przypadku przedsiębiorstwa posiadającego dużą liczbę miejsc, gdzie prowadzona jest działalność gospodarcza, zgodnie z warunkami określonymi w art. 14n ust.1 akapit 2 Rozporządzenia Wykonawczego organ celny może podjąć decyzję o zbadaniu jedynie reprezentatywnej części tych miejsc pod kątem spełniania kryteriów określonych w art. 14k przedmiotowego rozporządzenia.

Sprawdzenie spełniania przez wnioskodawcę warunków i kryteriów do uzyskania statusu AEO odbywa się na podstawie przepisów:

- rozdziału 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009r. o Służbie Celnej (Dz. U. nr 168, poz. 1323),

- rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 23 marca 2010r. w sprawie zakresu, rodzaju i sposobu przeprowadzenia czynności Audytowych (Dz. U. Nr 52, poz. 309),
- rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 23 marca 2010r. w sprawie sposobu dokumentowania czynności Audytowych oraz wzorów dokumentów stosowanych w postępowaniu audytowym (Dz. U. Nr 52, poz.310).

Załącznik do wniosku o wydanie świadectwa AEO

.....
Nazwa przedsiębiorcy, nr EORI

.....
data

„Niniejszym wyrażam zgodę na umieszczenie danych ze świadectwa AEO w wykazie upoważnionych przedsiębiorców, o którym mowa w art. 14x ust. 4 Rozporządzenia Wykonawczego.

- Tak
- Nie”

.....
podpis